

Det tabte barn

Her kommer en skolestil skrevet av Hans Antonsen Dillevig, 1865–1942. Han er født i Trøgstad, og levde hele sitt liv der. Hans A. Dillevig gikk på Amtsskolen i Trøgstad vinteren 1880–81, og det var da han skrev denne stilen som omhandler ei lita jente på Dal i Hærland.

«Det hendte for to aar siden, der ble tabt et barn i vor nabobygd, Eidsberg. Det tilhørte eieren af Dals møllebrug. Dette barn var vanvittig, saa det ikke vidste hvor hen det gikk naar det kom et stykke fra sit hjem.

Det var en søndag dette barn gikk sig vild. Forældrene var i kirken om dagen, og de ældre søskende havde glemmt barnet bort, og ikke seet efter det. Da forældrene kom hjem, spurgte de efter Signe, hvor hun var. Men ingen kunde give nogen beskjed om barnet. Og da kan man tænke sig de stakkels forældres tilstand. Moderen blev saa medtagen af sorg, at hun maatte holde ved sengen, men faderen var med at søge efter det tabte barn.

Søndag aften begyndte de at undersøge elven, som gik i nærheden; men alt arbeide var forgjæves. Neste dag nedtappedes mølledammen, men heller ikke her kunde de finde, hva de søgte efter. Der blev nu sammenkaldt folk, og de begyndte at undersøge skoven. Her syntes de at merke spor paa enkelte steder, saa at man kunde se, at barnet havde gaaet her. De søgte i alle retninger, men trods all deres søgen kunde de heller ikke den

dag finde det tabte barn, og enhver maatte gaa hjem uden noget resultat, og forældrene var utaalmodige og begraat sit barn som omkommen i vildmarken.

Tirsdag morgen begav de sig atter til skoven for om mulig at faa nogen opklaring paa denne sørgelige tildragselse. De fortsatte med sin søgen til om eftermiddagen, førend de kunde merke noget spor efter det tabte barn.

Men pludselig var der en som raabte; «Der er hun!» I det samme springer hun frem fra et krat, som om hun aldrig før have seet et menneske. Men de folk, som var hende nærmest, omringede hende straks, saa hun blev snart tagen. Og saa blev der givet signaler til alle kanter, at barnet var fundet, og da blev der glæde blandt de søgende. Og alle skyndte sig for at se hvordan tilstanden var med barnet. Efter at alle var blevne samlede, gik de i følge hjem til den sørgende moder med den fundne skat.»

Hans Dillevig har sendt oss denne stilen, skrevet av hans bestefar ca. 1875, og historien skal være sann.

«Kjærlighet
og brennevin
river og driver»